

Sygn. akt V W 3388/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Daria Wojciechowska

Protokolant: Edyta Walaśkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 czerwca 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. sprawy **N. S.** c. A. i L., ur. (...) w m. A. w Armenii

oskarżonej o to że:

w dniu 25.01.2014r. w samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) zaparkowanym wzdłuż ul. (...) w W. przechowywała towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 400 paczek (8000 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 7 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks, w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks, w zw. z art. 7 § 1 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 6121,00 zł, zaś należne cło wynosi 260,00 zł, (podatek od towarów i usług (...) wynosi 1571,00 zł.), tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

orzeka

I. Oskarżoną **N. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, wyczerpującego dyspozycje art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 8.000 (ośmiu tysięcy) złotych;

II. Na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzeka przepadek poprzez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa towaru w postaci 400 paczek papierosów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 1-7 na k. 13 akt sprawy;

III. Zwalnia oskarżoną z obowiązku uiszczenia opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych przejmując je na Skarb Państwa.

Sygn. akt V W 3388/14

UZASADNIENIE

N. S. została oskarżona o to, że w dniu 25.01.2014r. w samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) zaparkowanym wzdłuż ul. (...) w W. przechowywała towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 400 paczek (8000 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 7 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks, w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks, w zw. z art. 7 § 1 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 6121,00 zł, zaś należne cło wynosi 260,00 zł, (podatek od towarów i usług (...) wynosi 1571,00 zł.), tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2014 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego I w W. i funkcjonariusz Wydziału Zwalczania Przestępczości Izby Celnej w W. wraz z psem służbowym wyszkolonym do wyszukiwania wyrobów tytoniowych przeprowadzali czynności służbowe na terenie i w okolicach targowiska miejskiego przy ul. (...) w W.. W trakcie wykonywania czynności służbowych przy samochodach zaparkowanych wzdłuż ul. (...) w W. pies służbowy zaznaczył bagażnik samochodu marki C. (...) o nr rej. (...). Z uwagi na to, że samochód ten był zamknięty funkcjonariusze celni podjęli czynności służbowe w celu ustalenia jego właściciela. Wobec tego, że nie udało się ustalić osoby, która była właścicielem pojazdu, na miejsce, w którym zaparkowany był pojazd została wezwana firma, która wykonuje usługi awaryjnego otwierania drzwi. Po otwarciu samochodu ujawniono w nim papierosy różnych marek bez polskich znaków akcyzy. Z uwagi na podejrzenie, iż ujawniony towar w postaci 400 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy został nielegalnie wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej, zabezpieczony towar przewieziono do siedziby Urzędu Celnego I w W., celem przeprowadzenia dalszych czynności. Na zatrzymany towar wystawiono pokwitowanie depozytowe serii (...)/(...)/(...) nr (...) z dnia 25 stycznia 2014 r. Od towaru tego należny podatek akcyzowy wynosi 6121,00 zł, należne cło wynosi 260,00 zł i należny podatek od towarów i usług (...) wynosi 1571,00 zł. Po sprawdzeniu w bazie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców ((...)) ujawniono, iż właścicielem pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 stycznia 2014 r. była N. S..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień oskarżonej N. S. /k. 34, 75-76/, zeznań świadka D. Ł. /k. 23/, a także protokołu przeszukania samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) /k. 2-3/, spisu i opisu rzeczy /k. 4/, kalkulatora do wyliczania należności przy nielegalnym wprowadzeniu papierosów na teren UE /k. 5/, załącznika do pokwitowania /k. 7/, protokołu oględzin rzeczy: samochodu osobowego C. (...) przy ulicy (...) w W. /k. 9/, protokołu oględzin wyrobów tytoniowych /k. 10-11/, protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów wykroczenia skarbowego /k. 12/, wykazu dowodów rzeczowych nr 1 /k. 13/, kopii faktury /k. 14/, informacji z (...) /k. 15-16/, postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych /k. 21/, kserokopii karty pobytu N. S. /k. 35/ oraz karty karnej /k. 38/.

Oskarżona N. S. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W złożonych wyjaśnieniach wskazała, iż samochód marki C. (...) o nr rej. (...) pożyczyla mężczyźnie w wieku 25-30 lat, średniego wzrostu, o lekko ciemnej karnacji, obywatelowi Gruzji, którego imienia i nazwiska nie zna i na którego woła się (...). Oskarżona wskazała, iż w/w mężczyznę poznała poprzez swoją koleżankę L., której nazwiska nie zna i pożyczyla w/w samochód na kilka dni przed zatrzymaniem w dniach 21-23 stycznia 2014 r., gdyż mężczyzna ten chciał gdzieś jechać i coś kupić – nie mówił on co to ma być. Oskarżona wskazała, iż nie sporządziła z tym mężczyzną żadnej umowy. Wskazała ona również, iż na temat tego, iż w/w samochodzie zostały ujawnione papierosy dowiedziała się pod koniec 25 stycznia 2014 r. Podkreśliła ona bowiem, iż w tym dniu przebywała na terenie bazaru przy ul. (...), gdzie pomagała mężowi, który jest chory, w sprzedaży dziecięcych tureckich ubrań. Oskarżona oświadczyła, iż do dnia przesłuchania nie miała kontaktu z mężczyzną, któremu pożyczyla swój samochód. Oświadczyła również, iż pytała swoją koleżankę L. o jego adres albo nr telefonu, lecz ona nie posiadała tych informacji. Wskazała ona także, że w dalszym ciągu poszukuje tego mężczyzny, gdyż chce, aby potwierdził on, że papierosy nie należą do niej. Oskarżona podkreśliła przy tym, iż gdy znajdzie tego mężczyznę, to na pewno o tym poinformuje. W złożonych wyjaśnieniach N. S. przyznała, iż w przeszłości była już zatrzymana w związku z ujawnionymi przy niej papierosami. Oświadczyła ona jednak, iż również w tamtym przypadku nie były to jej papierosy, a winę wzięła na siebie, gdyż chciała pomóc swojej znajomej, która ją o to poprosiła. Oskarżona odmówiła podania danych tej kobiety. Wskazała, iż osoba ta nie posiadała dokumentów. Podczas przesłuchania oskarżona wyraziła zgodę na przepadek zatrzymanych papierosów. /k. 34 wyjaśnienia oskarżonej N. S./

Na rozprawie w dniu 17 czerwca 2015 r. oskarżona N. S. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Potwierdziła treść swoich wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Odnosząc się do wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym oświadczyła, iż osoby o której wówczas mówiła już nie ma, gdyż została deportowana i od znajomej oskarżona dowiedziała się, że osoba ta wyjechała. Oskarżona N. S. przed Sądem zaprzeczyła, aby handlowała papierosami. Wskazała, iż chciała jedynie zarobić i bezpośrednio nie sprzedawała papierosów, lecz jedynie pomagała pewnej osobie. N. S. wskazała także, iż otrzymywała pieniądze i papierosy oraz, że

jedynie pomagała przynosić papierosy, gdyż takie otrzymała polecenie. Przyznała ona także, iż czasami sama stała i sprzedawała papierosy. Przyznała ona również, iż zdawała sobie sprawę, że takie działanie jest w Polsce zabronione i że czyniła to świadomie. W złożonych wyjaśnieniach oskarżona zaprzeczyła, aby kupowała papierosy w celu dalszej sprzedaży, wskazując, iż czyniła to tylko dla męża. Przyznała ona także, iż nie pamięta ile razy była zatrzymana i kiedy toczono było przeciwko niej pierwsze postępowanie. /k. 75-76 wyjaśnienia oskarżonej N. S./

N. S. ma 55 lat. Posiada obywatelstwo armeńskie. Jest zamężna. Uzyskuje dochód w wysokości ok. 1500 złotych, pozostaje na utrzymaniu męża. Była karana sędownie za łapownictwo czynne. Nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo. /k. 75 wyjaśnienia oskarżonej N. S., k. 38 karta karna/

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności ujawnionych w toku postępowania dowodowego, wina i sprawstwo oskarżonej N. S. w zakresie zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu nie budzi wątpliwości.

Sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom oskarżonej, w których przyznała ona, iż w czasie czynu była właścicielem samochodu marki C. (...) o nr rej. (...). Wyjaśnienia te Sąd uznał za wiarygodne, bowiem są one zgodne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci informacji z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (...). Za wiarygodne należało uznać również te wyjaśnienia oskarżonej, w których potwierdziła ona, iż w przeszłości była już zatrzymana w związku z ujawnionymi przy niej papierosami oraz w zakresie w jakim przyznała ona, iż zdawała sobie sprawę, że takie działania jak sprzedaż i posiadanie papierosów bez polskich znaków akcyzy są w Polsce zabronione.

Jednocześnie Sąd odmówił wiarygodności tej części wyjaśnień oskarżonej, w której wskazywała ona, iż w dacie czynu nie była posiadaczem wskazanego pojazdu. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej, w których podawała ona, iż samochód marki C. (...) o nr rej. (...) pożyczyla obywatelowi Gruzji o nieznanym jej imieniu i nazwisku, adresie oraz numerze telefonu, dodatkowo nie zawierając z w/w mężczyzną żadnej umowy i narażając się w ten sposób na utratę pojazdu, są nieprzekonujące. W ocenie Sądu w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej stanowią wyłącznie przyjętą przez nią dozwoloną linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia oskarżonej we wskazanej części nie wytrzymują krytyki w świetle zasad logiki i wskazań doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu za niekonsekwentne i wewnętrznie sprzeczne, a przez to niewiarygodne należało uznać te wyjaśnienia oskarżonej złożone na rozprawie w dniu 17 czerwca 2015 r., w których podała ona informacje na temat wykonywanego zajęcia. Zważyć należy bowiem, iż oskarżona w złożonych wyjaśnieniach początkowo zaprzeczyła, aby bezpośrednio handlowała papierosami, wskazując, iż jedynie pomagała przynosić papierosy, by w dalszej części wskazać, iż czasami sama sprzedawała papierosy.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął pod uwagę zeznania złożone przez funkcjonariusza celnego – świadka D. Ł. /k. 23/, które to zeznania były logiczne, rzeczowe, spójne i korespondują z notoryjnością spraw podobnych. Ponadto świadek nie jest zainteresowany rozstrzygnięciem, jakie mogłoby zapaść w sprawie, bowiem jest osobą postronną. Brak było zatem podstaw do uznania, że świadek ten, w celu doprowadzenia do skazania niewinnej osoby, fałszywie oskarżył N. S. o czyn, którego w rzeczywistości w/w nie popełniła.

Podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły także dowody z dokumentów w postaci: protokołu przeszukania samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) /k. 2-3/, spisu i opisu rzeczy /k. 4/, kalkulatora do wyliczania należności przy nielegalnym wprowadzeniu papierosów na teren UE /k. 5/, załącznika do pokwitowania /k. 7/, protokołu oględzin rzeczy: samochodu osobowego C. (...) przy ulicy (...) w W. /k. 9/, protokołu oględzin wyrobów tytoniowych /k. 10-11/, protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów wykroczenia skarbowego /k. 12/, wykazu dowodów rzeczowych nr 1 /k. 13/, kopii faktury /k. 14/, informacji z (...) /k. 15-16/, postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych /k. 21/, kserokopii karty pobytu N. S. /k. 35/ oraz karty karnej /k. 38/. W ocenie Sądu powyższe dowody pozaosobowe ze względu na swój charakter i rzeczowy walor nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności oraz faktu, na którego okoliczność zostały sporządzone oraz ze względu na okoliczności, które same stwierdzały. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł

powodów, które podważałyby ich wiarygodność. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

Oskarżonej N. S. zarzucono popełnienie czynu określonego w art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Przepis art. 65 kks penalizuje paserstwo wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, a wydanymi lub sprowadzonymi do kraju bez należytego znaku akcyzy lub z naruszeniem w ich użyciu celu albo przeznaczenia bądź innego warunku, od którego ustawa zwolniła je od oznaczania tymi znakami. Czyn zabroniony z art. 65 § 1 kks zachodzi wtedy, gdy sprawca nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 kks lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Paragraf pierwszy omawianego artykułu przewiduje odpowiedzialność za paserstwo akcyzowe umyślne. W paragrafie czwartym omawianego artykułu uregulowano uprzywilejowaną postać paserstwa. Zgodnie z tym paragrafem, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Pojęcie ustawowego progu zostało uregulowane w art. 53 § 6 kks. W świetle art. 53 § 6 jest to kwota określona w art. 53 § 3 kks, w którym definiuje się pojęcie wykroczenia skarbowego. Ustawowym progiem jest zatem taka wartość przedmiotu czynu (w tym uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności), która nie przekracza 5-krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełniania. Z kolei minimalne wynagrodzenie zgodnie z § 4 niniejszego artykułu jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Zgodnie z art. 2 ust. 1 niniejszej ustawy wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę jest corocznie przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji. W 2014 roku, zgodnie z § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r. wynosiło ono 1.680 złotych. Na tej podstawie należało ustalić, iż w 2014 roku ustawowy próg wynosił 8.400 złotych. Mając na uwadze powyższe kwota podatku narażonego na uszczuplenie w wyniku działania oskarżonej nie przekroczyła ustawowego progu.

Przepisy art. 65 kks typizujące paserstwo akcyzowe pozostają w kumulatywnym zbiegu z przepisami art. 91 kks typizującymi paserstwo celne w sytuacji, gdy towar stanowi zarazem przedmiot czynu z art. 86-90 § 1 kks. Zgodnie z art. 91 § 1 kks penalizowane jest nabycie, przechowanie, przewożenie, przesył lub przenoszenie tego towaru oraz pomoc w jego zbyciu, jego przyjęcie oraz pomoc w jego ukryciu. Zgodnie z § 4 niniejszego artykułu, jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

W realiach niniejszej sprawy, stosownie do poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd przyjął, iż oskarżona w dacie określonej w zarzucie przechowywała w samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) zaparkowanym wzdłuż ul. (...) w W. towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 400 paczek (8000 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy. Oskarżona w złożonych wyjaśnieniach potwierdziła fakt, iż w dacie czynu była właścicielką wymienionego samochodu.

Nie ulega wątpliwości, że wyroby tytoniowe są towarem podlegającym oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i towarem podlegającym reglamentacji w obrocie z zagranicą – zgodnie z ustawą z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009, Nr 3, poz. 11) oraz zgodnie z ustawą z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. Nr 54, poz. 535). Papierosy są również towarem podlegającym opłatom celnym, tj. towarem podlegającym obowiązkowi przedstawienia organowi celnemu do zgłoszenia celnego.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości w zakresie winy N. S., która została udowodniona. W chwili popełnienia czynu oskarżona była człowiekiem dojrzałym życiowo, zdającym sobie sprawę z bezprawności swojego zachowania.

Od strony podmiotowej czyn oskarżonej charakteryzuje wina umyślna. Oskarżona będąc osobą dorosłą, mieszkającą w Polsce, zdawała sobie sprawę, iż posiadany przez nią towar w postaci wyrobów tytoniowych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy został sprowadzony na terytorium Polski bez zgłoszenia celnego lub przedstawienia organowi celnemu oraz, iż nie zostały od tego towaru uiszczone należności podatkowe. Tym samym nie ma wątpliwości, że chciała ona popełnić czyn zabroniony w rozumieniu art. 4 § 2 kks.

Sąd jako okoliczność obciążającą odpowiedzialność karną oskarżonej przyjął również jej wcześniejszą karalność sądową /k. 38/.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej Sąd uznał, iż jest on szkodliwy społecznie. Na taką ocenę wpływ miało działanie oskarżonej charakteryzujące się winą umyślną. Oskarżona była w posiadaniu niewątpliwie dużej ilości wyrobów tytoniowych. W jej samochodzie ujawniono bowiem 400 paczek papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy. Od zatrzymanego towaru należny podatek akcyzowy wynosi 6121,00 zł, należne cło wynosi 260,00 zł. i należny podatek od towarów i usług (...) wynosi 1571,00 zł.

Mając na uwadze stopień zawinienia N. S., społeczną szkodliwość jej czynu oraz jej wcześniejszą karalność, Sąd uznał, iż sprawiedliwą, wyważoną i uwzględniającą elementy przedmiotowe, jak też podmiotowe charakteryzujące czyn oskarżonej, a nadto cele ogólnie oraz indywidualnie – prewencyjne, jest kara 8.000 złotych grzywny. W sytuacji, gdy maksymalna sankcja za wykroczenie z art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks wynosi obecnie 35.000 zł (art. 48 § 1 kks), wymierzoną oskarżonej karę trudno uznać za zbyt surową. W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, orzeczona wobec oskarżonej kara grzywny spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej oraz zaspokoi potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta jest w pełni adekwatna do stopnia winy sprawcy oraz do stopnia społecznej szkodliwości jej czynu.

Na mocy art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 31 § 6 kks Sąd orzekł o przepadku poprzez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 400 paczek papierosów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 1-7 na k. 13 akt sprawy.

Kierując się zasadami słuszności, w myśl art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, Sąd zwolnił oskarżoną z obowiązku zapłaty w całości opłaty oraz kosztów postępowania.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w sentencji.